

## Arrest

nr. 278 193 van 30 september 2022  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN  
Vaderlandstraat 32  
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 1 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 mei 2022 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VALCKE *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Palestijnse origine te zijn en geboren te zijn in 1984.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen in januari 2018. Op 15 januari 2018 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in. Op 15 mei 2018 wordt de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) erkend als vluchteling.

Op 2 september 2020 wordt de verzoekende partij door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar, waarvan twee derde met probatie-uitstel

gedurende vijf jaar, wegens onmenselijke behandeling ten aanzien van twee van haar minderjarige kinderen en haar echtgenote.

Op 1 februari 2021 wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een verzoek tot intrekking gericht aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op basis van artikel 49, § 2, lid 2 en artikel 55/3/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Op 13 januari 2022 wordt de verzoekende partij gehoord op het CGVS teneinde haar de gelegenheid te geven om mondeling op dit element te reageren en de redenen aan te halen tot behoud van haar status.

Op 28 februari 2022 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u geboren op (...) 1984 in het kamp Jabalya in Gaza. U bent van Palestijnse origine, soennitisch moslim en als Palestijns vluchteling ingeschreven bij de UNRWA. U heeft acht broers en zussen: één verblijft in Duitsland, één in Zweden en de anderen wonen in Gaza. U bent getrouwd met A.S. K A (...) en kreeg met haar zes kinderen. Eén zoon overleed in 2009.*

*U studeerde boekhouding aan de universiteit. Na uw studies werkte u eerst als kleermaker en vervolgens als politieagent. Na de staatsgreep door Hamas van 2007 werkte u als taxichauffeur. In 2012 zou u twee keer kort gearresteerd geweest zijn. Vervolgens zou men u hebben vastgehouden van 2012 tot 2014 op verdenking van spionage. Enkele maanden na uw vrijlating zou men u opnieuw zijn beginnen zoeken. U zou zelfs ter dood zijn veroordeeld. In juni 2016 zou u Gaza verlaten hebben en naar Egypte gereisd zijn. Zelf zou u de grens hebben overgestoken via de clandestiene tunnels. Uw vrouw zou enkele dagen later de gewone grensovergang hebben gebruikt. Via Egypte, Turkije en Servië zouden jullie vervolgens naar Servië gereisd zijn, waar jullie ongeveer acht maanden zouden gebleven zijn. Uw echtgenote en de kinderen zouden vervolgens eerst naar België gereisd zijn. U zou hen begin januari 2018 in België hebben vervoegd.*

*Op 15 januari 2018 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek legde u de volgende documenten voor: uw geboorteakte, uw huwelijksakte, uw diploma van de open universiteit al Quds; een volmacht voor de reis van uw echtgenote en de kinderen; een attest van uw verblijf in Servië, en verder nog kopijen van volgende documenten: de eerste pagina uit uw paspoort, uw identiteitskaart, de identiteitskaarten van uw beide ouders en van uw echtgenote, uw UNRWA kaart, een attest in verband met schade aan uw huis, een attest in verband met een opsluiting, een attest van Fatah in verband met uw problemen, een overlijdensakte van uw zoon, een oproepingsbrief, twee foto's van uzelf en tenslotte nog enkele bankdocumenten en een document in verband met de elektriciteit.*

*Op 15 mei 2018 werd u door het CGVS erkend als vluchteling en dit omwille van uw geloofwaardige recente afkomst uit Gaza; het feit dat u een UNRWA geregistreerd Palestijns vluchteling bent en dat een terugkeer naar Gaza quasi onmogelijk werd geacht.*

*Op 2 september 2020 werd u door de Correctionele rechtbank te Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar (waarvan 2/3de met probatie-uitstel voor een termijn van 5 jaar) wegens opzettelijke slagen en verwondingen ten aanzien van uw partner en twee van uw minderjarige kinderen en wegens onmenselijke behandeling ten aanzien van twee van uw minderjarige kinderen.*

*Op 1 februari 2021 ontving het CGVS een brief waarin de staatssecretaris de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.*

#### *B. Motivering*

*U werd op 15 mei 2018 erkend als vluchteling.*

*Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling, uw vluchtelingenstatus heden moet worden ingetrokken.*

*Immers, er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de Correctionele rechtbank te Gent van 2 september 2020. Uit dit vonnis blijkt dat u definitief veroordeeld werd voor onmenselijke behandeling met verzwarende omstandigheden en opzettelijke slagen en verwondingen met verzwarende omstandigheden.*

*Artikel 55/3/1, § 1 van de vreemdelingenwet stipuleert dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus kan intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf. Hierbij dient benadrukt te worden dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de*

strafmaat bepaald in het in kracht van gewijsde gegane vonnis van de Correctionele rechtbank van Gent van 2 september 2020.

Uit de feitenstelling blijkt dat u uw gezinsleden, meer bepaald uw echtgenote en uw twee minderjarige kinderen, fysiek en psychologisch mishandeld heeft in de periode tussen 15 januari 2018 tot en met 25 april 2020, meermaals, op niet nader te bepalen data. De feiten werden bewezen geacht door verschillende geloofwaardige verklaringen van uw familieleden, verschillende getuigenissen en uw eigen bekentenissen. Uit de verklaringen van uw partner en van de voogd ad hoc blijkt dat uw minderjarige kinderen enorme schrik hebben voor uw fysiek geweld en voor het gegeven dat u hun verklaringen zou vergelden. In de verklaringen van uw minderjarige kinderen wordt melding gemaakt van “slagen met een verlengsnoer en/of hamer”. Deze voorwerpen werden teruggevonden bij de huiszoeking en in beslag genomen. Uit het audiofragment is te horen hoe u uw dochter S. meermaals tegen het hoofd schopte – uw kind bloedde aan haar oor en uw vrouw smeekte om te stoppen - maar u bleef genadeloos verder schoppen. De rechtbank verwijst naar de latente angst van de kinderen voor de terreur van hun vader en naar de bijzondere ernst van het geweld. (p.4 vonnis);

De feiten waarvoor u veroordeeld werd zijn naar het oordeel van het CGVS bijzonder ernstig. Uw gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef en wijzen op een gevaarlijke en gewelddadige persoonlijkheid. Uit uw persoonlijk gedrag blijkt immers dat u geen enkele vorm van respect heeft voor de fysieke en psychische integriteit van anderen, in het bijzonder ten aanzien van uw echtgenote en kinderen; dat u er niet voor terugdeinsde om herhaald geweld te gebruiken, en dit ten aanzien van uw minderjarige kinderen en hen onmenselijk behandelde; dat uw frustratie en uw onvermogen onmiskenbaar een gevaar betekenen voor uw partner en uw minderjarige kinderen. De rechtbank stelde vast dat er een grote disproportionaliteit bestaat tussen enerzijds de brutaliteit waarmee u te werk ging en anderzijds de beweerdde redenen voor dit geweld en dat door uw autoritaire gewelddadige houding en de opgelegde zwijgcultuur uw kinderen een totaal verwrongen beeld hebben van de realiteit en u de enige verantwoordelijke bent voor dit intra familiaal geweld ( vonnis p. 5 en 6 ). Gelet op het gebruikte geweld, de gevolgen voor de slachtoffers, de lange duur van de fysieke mishandeling (periode van 15 januari 2018 tot en met 25 april 2020), de aard en de objectieve ernst van de door u gepleegde feiten lijdt het dan ook geen twijfel dat het misdrijf waarvoor u definitief veroordeeld werd een bijzonder ernstig misdrijf betreft.

Dit misdrijf is daarenboven dermate ernstig dat deze vaststelling an sich reeds voldoende is om te stellen dat u een gevaar voor de samenleving vormt. Bovendien dient gewezen te worden op de bevindingen van de arts en de psycholoog die van oordeel zijn dat, hoewel er geen aanwijzingen zijn van een ernstig psychopathologie, er wel degelijk sprake is van een hoog tot zeer hoog risicoprofiel op intrafamiliaal geweld en een ambulante begeleiding van de persoonlijkheidsproblematiek wordt geadviseerd. De rechtbank legde u dan ook een contactverbod op en oordeelde dat deze gevangenisstraf gepast lijkt en u zal doen nadenken over uw onaangepaste zienswijze, u een duidelijk signaal zal geven dat er in onze samenleving geen plaats is voor “dergelijk weerzinwekkend geweld” en u verder aan het verstand zal brengen dat “onze samenleving niet kan aanvaarden dat onschuldige kinderen en hun echtgenote worden geterroriseerd door het niet-aflatend ernstig geweld van hun vader of partner”. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook een volgehouden, agressieve criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet. Bijgevolg dient de vluchtelingenstatus die u eerder werd toegekend, heden te worden ingetrokken.

Teneinde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus aan te brengen, werd u op 15 december 2021 opgeroepen om op 13 januari 2022 gehoord te worden door een medewerker van het CGVS.

U haalde enerzijds aan dat uw leven in Gaza nog steeds in gevaar is. Daarnaast gaf u toe een fout te hebben begaan, maar u voegde eraan toe dat dit niet meer zal gebeuren. U lichtte toe dat u van een land afkomstig bent waar er andere wetten en gebruiken heersen dan hier in België. U verwees verder nog naar het feit dat u alle u door de rechtbank opgelegde voorwaarden netjes naleeft en ook dat u zich engageert om u goed te integreren in de Belgische maatschappij en dat u altijd goede contacten bent blijven onderhouden met uw echtgenote en uw kinderen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 7-9). Deze uitleg doet geen afbreuk aan de hierboven gedane vaststellingen door de Correctionele rechtbank van Gent. Bovendien spreekt u verder van een gave in uw hoofd, namelijk het feit dat u bijzonder diepe liefdesgevoelens koestert voor uw kinderen en uw echtgenote, en dat u hen daarom zo veel mogelijk wil beschermen ten opzichte van kwade of slechte mensen. U lichtte verder toe dat u zich kwaad maakte op uw kinderen wanneer zij volgens u op het slechte pad dreigden te belanden en niet naar u wilden luisteren wanneer u hen op het juiste pad wilde houden. U werd erop gewezen dat het nog aannemelijk is dat u kwaad wordt op uw kinderen wanneer zij in uw ogen zich inlaten met “slechte” mensen, maar het onaanvaardbaar is dat u om hen te straffen gebruik maakt van extreem geweld ten aanzien van hen. U

*antwoordde hierop dat u intussen had geleerd dat het niet nodig is om geweld te gebruiken ten aanzien van uw kinderen. Het feit dat u dit wel heeft gedaan in het verleden, was volgens uzelf uit angst dat uw kinderen, in het bijzonder uw zoon, iets zou overkomen. U verwees verder concreet naar de problemen die hij heeft gekend met een andere Palestijnse familie omdat hij een relatie had met één van hun dochters, terwijl de familie van het meisje er tegen was (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 11-26). Wat er ook van zij, het is zorgwekkend en totaal tegenstrijdig dat uw gewelddadig gedrag ten aanzien van uw kinderen verklaart door uw diepe liefdesgevoelens voor hen en de hiermee samenhangende behoefte om hen zoveel mogelijk te beschermen tegen de negatieve invloeden van mensen met slechte bedoelingen. Immers, niet alleen heeft u hen opgezadeld met zwaar fysiek geweld maar ook met trauma's die zij hun verdere leven zullen meedragen. Het feit dat justitie heeft geoordeeld dat u gedurende 5 jaar een aparte woonst moet behouden, het verbod heeft opgelegd om in te trekken bij uw echtgenote en uw kinderen en u het opgelegde contactverbod met uw twee kinderen dient te respecteren, wijst erop dat het risico op recidive erg groot wordt geacht. Zoals hierboven reeds werd aangehaald blijkt immers uit de medische verslagen van de dokter en psycholoog dat er in uw hoofd een hoog tot zeer hoog risicoprofiel op intra familiaal geweld aanwezig is.*

*De door u aangehaalde redenen wettigen dan ook niet een behoud van uw status.*

*Het door u voorgelegde document van uw justitie assistente bevestigt enkel dat u de door de rechtbank opgelegde probatievoorwaarden naleeft en dat men u verder zal blijven opvolgen tot 2 september 2025. Deze zaken staan hier niet ter discussie. Het document is een bevestiging dat men u blijft opvolgen voor nog ruim drie jaar omdat men het risico op recidive bij u erg hoog inschat.*

### *C. Conclusie*

*Steunend op artikel 55/3/1 §1 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken.*

*Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Gaza. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 55/3/1 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij wijst op artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet en betoogt dat dit artikel de mogelijkheid biedt om de vluchtelingenstatus in te trekken doch dat dit geen automatisme is. Zij stelt dat een belangenafweging dient te worden gemaakt, rekening houdend met de artikelen 3 en 8 van het EVRM en met het redelijkheids- en het proportionaliteitsbeginsel, om uit te maken of een vluchteling een gevaar vormt voor de samenleving.

Vervolgens verwijst zij naar het vonnis van de correctionele rechtbank te Gent van 2 september 2020 en voert zij aan dat haar veroordeling geen bijzonder ernstig misdrijf betreft zoals bepaald in artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet. Zij verwijst naar de voorbereidende werken van het wetsontwerp waarbij artikel 55/3/1 in de Vreemdelingenwet werd ingevoegd. Zij merkt op dat zij werd veroordeeld omwille van huiselijk geweld naar aanleiding van problemen waarbij haar twee oudste kinderen betrokken waren geraakt. Zij stelt dat haar kinderen problemen hadden gekregen met een andere Palestijnse familie, waarbij ook haar schoonbroer levensgevaarlijk gewond geraakte, dat zij ten einde raad was en niet meer wist hoe zij haar kinderen kon disciplineren en dat zij vervolgens de fout maakte om terug te grijpen naar haar eigen opvoeding volgens de Palestijnse normen en waarden en geweld te gebruiken. Zij wenst de feiten niet te minimaliseren doch ze te kaderen in de omringende context. Zij wijst er voorts op dat haar probatie-uitstel werd verleend en dat zij de voorwaarden hiervan perfect naleeft, zoals blijkt uit de verklaring van de justitieassistent. Uit het voorgaande volgt volgens haar dat de feiten naar aanleiding van haar veroordeling van 2 september 2020 geen bijzonder ernstig misdrijf uitmaken in de zin van artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet.

Verder betoogt de verzoekende partij dat tevens dient te worden onderzocht of zij al dan niet een gevaar voor de samenleving uitmaakt. Zij wijst erop dat zij nog steeds een hecht gezin vormt met haar echtgenote en kinderen, die allen de vraag stellen om haar terug naar huis te laten keren. Volgens de verzoekende partij werd in de bestreden beslissing geen belangenafweging gemaakt. Zij wijst erop dat in de bestreden

beslissing wordt gesteld dat zij niet naar Gaza kan worden teruggeleid daar dit een schending zou uitmaken van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij meent dat een dergelijke terugleiding eveneens een schending zou uitmaken van artikel 3 van het EVRM, van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van artikel 3 van het Antifolterverdrag van de Verenigde Naties. Zij stelt dat zij ingevolge de intrekking van haar vluchtelingenstatus gedwongen zal worden om zonder verblijfsrecht in België te verblijven, dus zonder enig recht om te werken of sociale bijstand te verkrijgen, hetgeen volgens haar een onmenselijke behandeling uitmaakt die onverenigbaar is met artikel 3 van het EVRM. Tevens betoogt zij dat een intrekking van haar vluchtelingenstatus een schending zou uitmaken van artikel 8 van het EVRM daar zij mogelijks van haar gezin zou worden gescheiden. Zij wijst erop dat zij berouw toont en alle probatievoorwaarden naleeft. Volgens haar kan onmogelijk worden volgehouden dat zij nog steeds een gevaar voor de samenleving zou vormen.

Tevens wijst de verzoekende partij erop dat er in de bestreden beslissing niets wordt gemotiveerd over een mogelijk gevaar voor de nationale veiligheid. Zij stelt dat: *“Gezien de verzoeker hierboven reeds uiteengezet heeft dat de veroordeling geen bijzonder ernstig misdrijf uitmaakt, minstens dat hij geen gevaar voor de samenleving uitmaakt, dient de bestreden beslissing bijgevolg te worden hervormd.”*

Vervolgens voert de verzoekende partij aan dat de motivering van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing gebrekkig is. Zij betoogt dat nergens melding wordt gemaakt van het door haar voorgelegde psychologisch verslag van 30 januari 2022, waaruit zij citeert en dat volgens haar indruist tegen de motivering van de commissaris-generaal dat haar veroordeling wijst op een gebrek aan normbesef en op een gevaarlijke en gewelddadige persoonlijkheid. Zij citeert tevens uit een recent psychologisch attest, toegevoegd aan het verzoekschrift. Zij wijst erop dat de psycholoog in laatstgenoemd attest adviseert om haar met haar gezin te herenigen. Zij meent dat bijgevolg onmogelijk kan worden geargumenteed dat zij een gevaar zou vormen voor de samenleving *“en in het bijzonder voor zijn gezin”*.

2.3. De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift twee psychologische attesten *d.d.* resp. 30 januari 2022 en 28 maart 2022 (stukken 2 en 3).

2.4. Ter terechtzitting legt de verzoekende partij samen met een aanvullende nota een brief neer opgesteld door haar kinderen en een e-mail van een consulent van de sociale dienst van de jeugdrechtbank van Gent.

3. Ter terechtzitting legt de verwerende partij een kopie neer van het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent van 2 september 2020 betreffende de veroordeling van de verzoekende partij.

#### 4. Beoordeling

4.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

4.2. Overeenkomstig artikel 57/6, § 1, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet is de commissaris-generaal bevoegd om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 van de Vreemdelingenwet in te trekken.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/3/1, § 1 en § 3 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan de vluchtelingenstatus intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid.”*

Artikel 55/3/1, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Wanneer de Commissaris-generaal de vluchtelingenstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”*

De bestreden beslissing bestaat derhalve uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de vluchtelingenstatus in toepassing van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ingevolge de vaststelling dat *in casu* de verzoekende partij een gevaar vormt voor de samenleving omdat zij definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf.

De Raad bemerkt dat de wetgever de begrippen ‘*bijzonder ernstig misdrijf*’ en ‘*gevaar voor de samenleving*’ niet gedefinieerd heeft en dat de wil van de wetgever bijgevolg dient afgeleid te worden uit de voorbereidende werkzaamheden. De Raad benadrukt dienaangaande dat in de Memorie van toelichting bij de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming, op omstandige wijze uiteengezet wordt dat het begrip ‘bijzonder ernstig misdrijf’ geenszins beperkt is tot ‘misdaden’ in de zin van het Belgisch Strafwetboek: *“Artikel 14.4, b) van Richtlijn 2011/95/EU vermeldt in de Franstalige versie het verzamelbegrip “crime”, en niet “infraction”. In de Belgische context verwijst het begrip “crime” op grond van classificatie in Boek I van het Strafwetboek echter alleen naar de meest ernstige misdrijven van het Strafwetboek. Bijgevolg wordt er in het ontwerp eveneens geopteerd voor het verzamelbegrip “infraction”. Hierdoor wordt het mogelijk om eveneens feiten in aanmerking te nemen die technisch gezien geen “crimes” in de zin van het Belgische Strafwetboek zouden zijn. De richtlijn viseert immers elk laakbaar feit, voor zover dit feit rechtsgeldig kan gekwalificeerd worden als “bijzonder ernstig.”* (zie p. 16-17 van het wetsontwerp, DOC 54 1197/001). Voor de invulling van het begrip ‘bijzonder ernstig misdrijf’ gaf de staatssecretaris er immers *“de voorkeur aan het CGVS een ruime beoordelingsmarge te laten.”* (zie p. 25 van het Verslag van de Commissie voor de binnenlandse zaken, de algemene zaken en het openbaar ambt, *Parl.St. Kamer*, DOC 54, 1197/003, 18-19). Dat het begrip ‘bijzonder ernstig misdrijf’ niet voorbehouden is tot terroristische misdrijven blijkt bovendien uit het gegeven dat het amendement dat er toe strekte de werkingssfeer van dit begrip af te bakenen tot de in Boek II, Titel 1<sup>ter</sup> van het Strafwetboek bedoelde terroristische misdrijven waarin verwezen werd (*Parl.St. Kamer*, DOC 54, 1197/003, 24 en 27). Artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet is dus niet louter beperkt tot personen die definitief veroordeeld zijn voor een “misdaad” in de zin van het Belgisch Strafwetboek, en kan derhalve ook toegepast worden in het geval de vreemdeling onherroepelijk veroordeeld werd voor het plegen van een wanbedrijf. Het zijn de aard en de ernst van de strafbare feiten waarvoor de verzoekende partij veroordeeld werd, die van doorslaggevend belang zijn voor de invulling van het begrip ‘bijzonder ernstig misdrijf’.

Om te beoordelen of er sprake is van een gevaar voor de samenleving bij een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf, dient rekening te worden gehouden met de aard en de omstandigheden van het misdrijf en de werkelijk geleden schade, alsook met de opgelegde straf en de toegepaste procedureregels om het misdrijf te vervolgen. Uit de tekst van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet blijkt duidelijk dat er een link moet bestaan tussen de ernst van het misdrijf en de beoordeling van het gevaar voor de samenleving.

Uit het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent van 2 september 2020 blijkt dat de verzoekende partij twee tenlasteleggingen werden voorgelegd: enerzijds de onmenselijke behandeling van haar minderjarige kinderen H. en S. en anderzijds de onmenselijke behandeling van haar echtgenote S. in de periode van 15 januari 2018 tot en met 25 april 2020. De rechtbank acht de feiten die de verzoekende partij ten laste werden gelegd, bewezen onder meer op basis van de bekentenissen van de verzoekende partij, de verklaringen afgelegd door de kinderen, een audiofragment, de verklaringen van de moeder, van de zorg coördinatoren en het materiaal bekomen tijdens een huiszoeking. De rechtbank wijst erop dat de kinderen van de verzoekende partij een latente angst voor de terreur van de verzoekende partij hadden, naar de bijzondere ernst van het geweld dat de verzoekende partij gebruikte, de grote disproportionaliteit tussen het geweld en de aangevoerde redenen voor dit geweld. De feiten worden omschreven als schokkend en tonen volgens de rechtbank te Gent *“op vreselijk duidelijke wijze aan dat de frustratie en het onvermogen van de beklagde een gevaar betekenden voor zijn vrouw en*

*minderjarige kinderen*". De rechtbank wijst erop dat de verzoekende partij zelf verantwoordelijk is voor het gepleegde geweld. Verder merkt de rechtbank op dat uit de verslaggeving van de arts en de psycholoog blijkt dat er geen aanwijzingen zijn voor een ernstige psychopathologie maar dat er wel sprake is van een hoog tot zeer hoog risicoprofiel op intrafamiliaal geweld.

De verzoekende partij werd door de rechtbank van eerste aanleg te Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar, met probatie-uitstel gedurende vijf jaar voor twee jaar van de gevangenisstraf mits naleving van de volgende voorwaarden:

- "- regelmatig contact houden met de justitieassistent en probatiecommissie en hun richtlijnen stipt naleven;*
- een aparte woonst behouden en niet opnieuw intrekken bij zijn kinderen en zijn vrouw;*
- van zodra mogelijk actief naar werk zoeken of een opleiding volgen en door zijn eigen gedrag geen aanleiding geven tot ontslag;*
- een absoluut contactverbod (noch mondeling, noch schriftelijk, noch via telefoon, sms of sociale media) met zijn kinderen tenzij in het kader van een eventuele bezoeksregeling of tenzij zij zelf daartoe het initiatief zouden nemen;*
- alle mogelijke inspanningen doen om een opleiding te volgen om de Nederlandse taal te leren;*
- in samenspraak met de justitieassistent een gepaste begeleiding zoeken voor zijn onderliggende persoonlijkheidsproblematiek en deze niet stopzetten dan met toestemming van de begeleiders;*
- de nodige inspanningen leveren om de burgerlijke partijen te vergoeden."*

Tevens wordt de verzoekende partij veroordeeld tot het betalen van een schadevergoeding aan haar minderjarige kinderen.

Artikel 55/3/1 § 1 van de Vreemdelingenwet moet op restrictieve wijze worden geïnterpreteerd, gelet op de ernstige gevolgen die er kunnen uit voortvloeien en moet dan ook, wat de vaststelling en kwalificatie van de feiten betreft, met de grootste omzichtigheid worden toegepast. Hoewel verzoekers daden als laakbaar en verwerpelijk kunnen worden bestempeld, deze bestraft werden en de verzoekende partij ook tot een schadevergoeding veroordeeld werd, is de Raad *in casu* rekening houdend met alle omstandigheden van de zaak, van oordeel dat de door de verzoekende partij gestelde daden, waarvoor zij definitief veroordeeld werd niet kunnen worden gekwalificeerd als reden voor de intrekking van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

De rechtbank merkt op dat uit de verslaggeving van de arts en de psycholoog blijkt dat er geen aanwijzingen zijn voor een ernstige psychopathologie. Ook het uitstel van de uitvoering van verzoekers straf betreft een relevant element bij de beoordeling van de bijzondere ernst van de door de verzoekende partij gepleegde daden. Het rechtsplegingsdossier bevat de psychologische verslagen opgesteld door ervaren psychologen die gewend zijn te werken met dergelijke vorm van opgelegde hulpverlening evenals vertrouwd zijn met risicotaxatie. Uit de psychologische attesten blijkt verder dat de verzoekende partij ook zaken aanbrengt die van belang zijn. Er is in haar hoofde sprake van schuldinzicht en voldoende intelligentie om nieuwe gedragspatronen te zoeken en te oefenen doch dat er een zeker risico blijft bestaan. Tevens blijkt dat er sprake is van een toenaderingsproces tussen de verzoekende partij enerzijds en haar gezinsleden anderzijds, alsook dat de echtgenote van de verzoekende partij reeds mee op consultatie geweest is. Dat er toenaderingspogingen zijn met de kinderen, wordt ook beaamd door het schrijven van de kinderen van de verzoekende partij en de e-mail van de consulente van de sociale dienst van de jeugdrechtbank van Gent, zoals neergelegd ter terechtzitting. De kinderen van de verzoekende partij zijn heden respectievelijk zeventien en achttien jaar oud. De consulente bevestigt in haar e-mail dat de jeugdrechter akkoord gaat met de geleidelijke opstart van contacten tussen de verzoekende partij en haar kinderen. Ter terechtzitting verklaart de verzoekende partij dat er daaromtrent een terechtzitting van de jeugdrechtbank zal plaatsvinden opdat zij naar haar gezin kan terugkeren.

Hoewel verzoekers daden als laakbaar en verwerpelijk kunnen bestempeld worden, deze ernstig bestraft werden en dat aan de slachtoffers een schadevergoeding dient betaald te worden, is de Raad *in casu* rekening houdend met alle omstandigheden van de zaak, van oordeel dat de door de verzoekende partij gestelde daden, waarvoor zij definitief werd veroordeeld op 2 september 2020 niet kunnen worden gekwalificeerd als redenen voor de intrekking van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Dienvolgens kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op basis van dit vonnis niet op goede gronden vaststellen dat de verzoekende partij een gevaar vormt voor de samenleving omdat zij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. De Raad besluit daarom dat de door de verzoekende partij gepleegde strafbare feiten niet in aanmerking kunnen worden genomen om over te gaan tot intrekking van haar vluchtelingenstatus.

4.3. De argumentatie ter terechtzitting die verwijst naar de motivering van de bestreden beslissing, werpt geen ander licht op bovenstaande beoordeling die rekening houdt met omstandigheden die de bestreden beslissing niet vermeldt.

4.4. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de intrekking van de vluchtelingenstatus in hoofde van de verzoekende partij niet wordt bevestigd, zodat de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder dienen te worden onderzocht.

## 5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Artikel 1**

De verzoekende partij behoudt de vluchtelingenstatus.

#### **Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS